

Тетяна Цинко
ВСП Рівненський коледж НУБіП України

ФОРМУВАННЯ ЕФЕКТИВНОЇ МОДЕЛІ ЕКОНОМІКИ: МАКРО-, МЕЗО-, МІКРОРІВЕНЬ

Економічна теорія вивчає функціонування економічної системи насамперед мікроекономічному, макроекономічному і глобально-економічному рівнях господарювання.

Мікроекономічний рівень господарювання охоплює, по-перше, економічно відособлені одиниці, такі як об'єднання, фірми, підприємства, домогосподарства; по-друге, окремі ринки, конкретні ціни, і конкретні товари та.

Виходячи з цього Мікроекономічний рівень господарювання – це система відносин діяльності мікроекономічних господарських суб'єктів щодо оптимізації співвідношення попиту та пропозиції.

З точки зору економіки домашня діяльність належить до господарювання, де господар не виробляє продукцію (товари), а задовольняє потреби свої і своєї сім'ї через ринок чи поза ним. За умов домашнього господарювання задоволення своїх потреб обмежено можливостями господарника (матеріальними та фізичними). Це приводить до необхідності виходу суб'єктів господарської діяльності за межі домашнього господарювання, що здійснюється двома шляхами:

- 1) залученням до домашнього господарювання найманих робітників (постійно, тимчасово чи періодично) за відповідну платню;
- 2) поєднанням функцій домашнього господарника та найманого робітника за відповідну платню.

Макроекономічний рівень господарювання охоплює відносини суб'єктів у масштабах національної економіки. Об'єктом досліджень макроекономіки виступають загальнонаціональні (сукупні, агреговані) показники й явища, наприклад, сукупні попит і сукупна пропозиція, валовий внутрішній продукт, суспільне відтворення.

Мезорівень економіки включає рівень окремих адміністративних територій і галузей. На цьому рівні соціально-трудова відносина мають переважно груповий характер, однак можливі й відносини комбінованого характеру.

Ці зв'язки можуть здійснюватися без їх структурування в двох варіантах:

через акти купівлі-продажу на ринку в рамках визначених господарським механізмом на макрорівні;

через директивну систему планування, ціноутворення, матеріально-технічного постачання (в особі Держплану, Госкомцена, Держпостачу в радянський період).

Саме безструктурний механізм мезоекономічних зв'язків був характерний і для радянської, і для пострадянської економіки, хоч і на різний манер. При цьому незадействованість структуризації міжгалузевих зв'язків на мезорівні (практично невикористання, за рідкісними винятками, господарського механізму на мезорівні), будучи найважливішим недоліком господарського механізму радянського періоду, є також істотним недоліком пострадянського господарського механізму.

Враховуючи викладене, можна констатувати наступне: відповідно до розглянутої концепції, національна економічна система являє собою сукупність макро-, мезо-, мікро- і наноекономічних рівнів, серед яких мезоекономіка займає місце економіки міжрівневих взаємодій соціально-економічних систем середнього ієрархічного рівня з іншими системами одного й (або) різних рівнів корпоративних багатогалузевих кластерів, більшість із яких володіє досить чітко вираженими

просторовими характеристиками. Це дозволяє визнати в якості головної сутнісної характеристики мезорівня в цілому і його конкретних компонентах інтеграцію регіонального й галузевого аспектів економічної діяльності.

Зрозуміло, стратегічні проблеми безпеки не обмежуються викладеним. При повномасштабних дослідженнях варто враховувати продовольчу безпеку, соціальну безпеку, демографічну безпеку, можливості забезпечення економічного зростання за рахунок кадрів робочих професій та ін.

Насамперед, потрібне аналітична зваженість та політична толерантність осіб, що ухвалюють рішення; їх здатність до якісного аналізу небезпек, що загрожують економіці з метою мінімізації впливу загроз національній безпеці.

Зараз українське суспільство потребує нової наукової парадигми, яка у відповідності у викликами постіндустріальної економіки в умовах посткризового розвитку надасть якісно нове трактування принципів інституційного проектування системи національної безпеки та її атрибутивного елемента – системи економічної безпеки. Вплив формальних і неформальних інститутів на зміст та принципи функціонування системи економічної безпеки характеризується суперечливістю: ринкові інститути можуть одночасно виступати як засобом її забезпечення, так і чинником загроз. Характер впливу визначається змістом форм та методів інституційного проектування, при цьому роль держави в реалізації позитивного потенціалу інститутів економічної безпеки як джерела поступальної макроекономічної динаміки є першорядною, що обумовлене її гетерогенністю внаслідок суперечливості інституційних утворень, масового та швидкоплинного імпорту ринкових інститутів, здійсненого «зверху»

Література

1. Круш О.О. Макроекономіка та її регулювання: навч. посібник – К.: Каравела, 2009.
2. Андерюк Н.В. Мікроекономіка: Навч.посібник – К.: Кондор, 2004.

Михайло-Вадим Чиринда,
Тернопільський національний економічний університет

ЕФЕКТИВНІСТЬ ВИКОРИСТАННЯ ВІТРОЕНЕРГЕТИКИ

Вітроенергетика це сукупність технічних засобів для перетворення кінетичної енергії вітру в електричну енергію.

В останні роки енергія вітру набуває широкого використовується для одержання електроенергії. Розробляються вітряки значної потужності та встановлюються на місцевостях де дмуть часті та сильні вітри. Кількість і якість таких вітродвигунів щорічно зростає, налагоджене їх серійне виробництво. Щоб найкраще використати вітряну енергію, важливо враховувати добові та сезонні зміни вітру, розподіл швидкості вітру в залежності від висоти над поверхнею землі, кількість поривів вітру за короткі відрізки часу.

Сучасні технології дозволяють використовувати лише горизонтальні вітри, що розташовані близько до поверхні землі та мають швидкість від 12 до 65 км/год.

До переваг вітроенергетики можна віднести: екологічно-чистий вид енергії; при виробництві електроенергії за допомогою "вітряків" не відбувається викиди вуглекислого чи іншого газу; вітрові електростанції займають незначні площі та легко вписуються у будь-який ландшафт, а також добре поєднуються з іншими видами господарського використання території; енергія вітру, на відміну від викопного палива